

Jeg kender et land

Tekst: N.F.S. Grundtvig
Mel.: Carl Nielsen

1. Jeg ken - der et land, hvor hå - ret ej grå - ner, og

3 tid har ej tand, hvor so - len ej bræn - der, og bøl - gen ej slår, hvor

6 høs - ten om - fav - ner den blom - stren - de vår, hvor

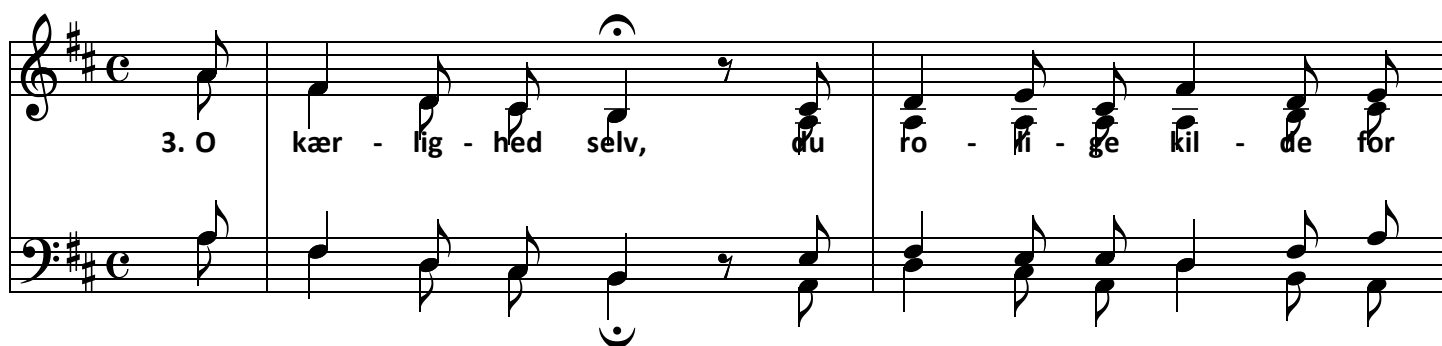
8 af - ten og mor - gen går al - tid i dans med mid - da - gens glans.

2. O vid - un - der - tro, søm slår ø - ver dy - bet den

3 hvæl - ve - de bro, der is - gan - gen trod - ser i buld - ren - de strand fra

6 død - nin - ge - hjem til de le - ven - des land! Sid

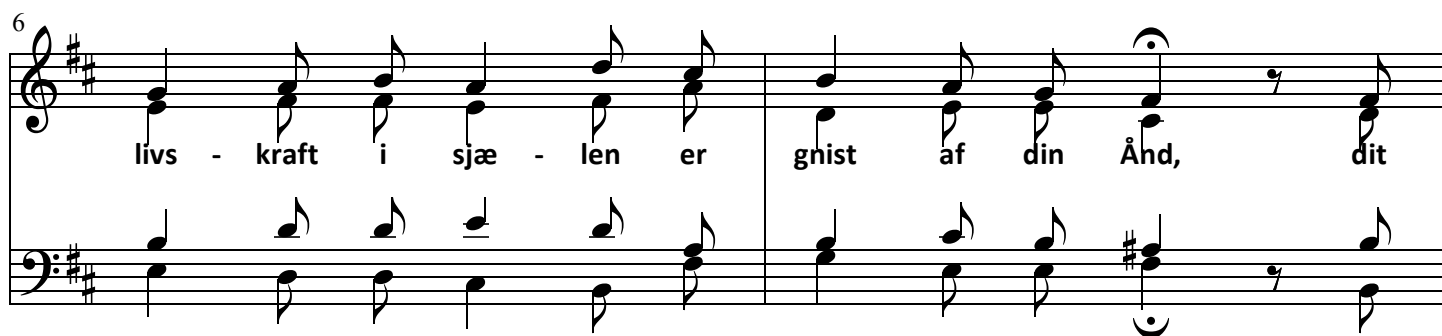
8 la - ve - re hos mig, du høj - bår - ne gæst, det hu - er dig bedst!

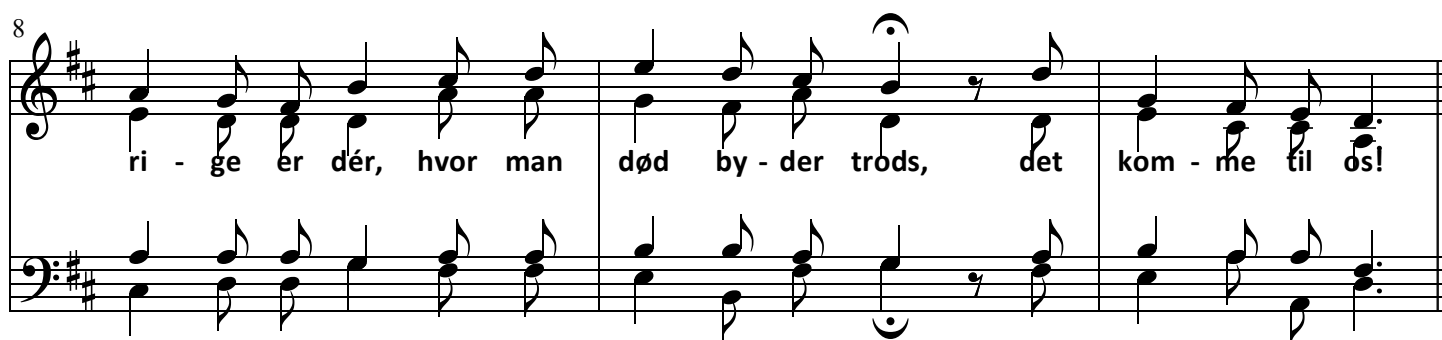
3. O kær - lig - hed selv, du ro - li - ge kil - de for

3 kræf - ter - nes elv! Han kal - der dig Fa - der, som lø - ser vort bånd, al

6 livs - kraft i sjæ - len er gnist af din Ånd, dit

8 ri - ge er dér, hvor man død by - der trods, det kom - me til os!

4. O kris - te - lig - hed! du skæn - ker vort hjer - te, hvad

3 ver - den ej ved, hvad svagt vi kun skim - ter, mens ø - jet er blåt, det

6 le - ver dog i os, det fø - ler vi godt: Mit

8 land, si - ger Li - vet, er Him - mel og jord, hvor kær - lig - hed bor.